

[Svend Auken]

tionalt opsving. Ja men jeg har ikke talt om andet. Jeg har hele tiden talt om den enestående chance, vi har fået for at rette ikke bare landets økonomi op, men også de sociale skævheder i det danske samfund. Og hvad har vi oplevet? En regering, der desværre har gjort det modsatte: øget de sociale skævheder.

Så siger finansministeren, at jeg skulle interessere mig lidt mere for Sverige. Ja men det vil jeg da gerne gøre. Den svenske socialdemokratiske regering overtog et betalingsbalanceunderskud på 22 mia sv. kr., men forvandlede det til et overskud i 1984. Hvad gjorde den borgerlige regering i Danmark? Den skaffede os som det eneste vesteuropæiske land et underskud i kraftig stigning, nemlig på et sted mellem 17 og 18 mia kr. i 1984.

Jeg vil gerne sige, at hr. Kjell-Olof Feldt som bekendt er den stærkeste talsmand i Sverige for det, som har været mit bærende hovedsynspunkt i hele debatten i dag, nemlig at der er en sammenhæng mellem indkomspolitik, stigende overskud, stigende investeringer og en solidarisk deling af overskuddet i form af obligatoriske lønmodtagerfonde. Det er hr. Kjell-Olof Feldt den fremmeste talsmand for, og han blev også mødt i Sverige af den skrækpropaganda, som jeg indrømmer finansministeren videregav i dag i en meget mild udgave, idet han sagde: ja men så flygter virksomhederne jo. Til Kjell-Olof Feldt sagde man: virksomhederne flygter jo fra Sverige, hvis man indfører en lønmodtagerfondkonstruktion. Hvad skete der? Der har aldrig været så stor kapitaltilstrømning til svensk erhvervsliv, som efter at lønmodtagerfondene blev gennemført. Det findes der bunkevis af citater om i den bog, finansministeren nævnte, og som jeg også har læst, der hedder »Samtale med Feldt«.

Så skal jeg slutte med at sige, at denne debats udgang, synes jeg, har været meget god i den forstand, at vi har fået en række tal på bordet, og at der egentlig burde være grundlag for en diskussion. Men den opfattes måske skævt, som om den egentlige modsætning går mellem os og det radikale venstre i disse sammenhænge. Jeg vil vove den påstand, at al den parlamentariske koalitions-snak lagt til side går den egentlige modsætning, hvis man skal tro folk på deres ord og på deres analyser, mellem det radikale ven-

stre, socialdemokratiet og SF på den ene side og de borgerlige partier på den anden side. For hvad er det finansministeren og de øvrige regeringspartiers ordførere har sagt i dag? Det er, at i denne regerings tid kommer der ikke til at ske noget som helst med hensyn til deling og spredning af ejendomsretten i Danmark. Det synes jeg er ren besked, men det er lidt ærgerlig besked.

Derfor synes jeg, at den konklusion, vi skulle drage af debatten i dag, ikke var på dette område at starte en kunstig krig mellem det radikale venstre og socialdemokratiet. Vi har forskellige forslag, endog meget forskellige forslag, på disse felter, men der er dog grundlag for en diskussion og en debat, en konstruktiv dialog.

Det er der desværre ikke med regeringen, med regeringspartierne. Så vidt jeg har forstået det, har finansministeren nærmest den opfattelse, at jo mere skæv, jo mere ensidig sammensætningen af ejendomsforholdene til produktionsmidlerne i det danske samfund er, jo bedre er det for udviklingen herhjemme. Har man denne opfattelse, som finansministeren, synes jeg, meget, meget overbevisende og dygtigt har forsvaret her i dag, så er det klart, at samtalemulighederne med os andre er stærkt begrænsede på det punkt.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Jeg vil blot sige til hr. Svend Aukens bemærkninger om forholdet til det radikale venstre, at det da er muligt, at signalet ikke er det mest hensigtsmæssige. Det er også muligt, at debatten i dag ikke har været den mest hensigtsmæssige til at rejse spørgsmålet om overskudsdeling. Derfor synes jeg, at vi i fællesskab skal glæde os over, at vi får chancen, når det radikale forslag kommer til debat. Der skal vi se, hvor langt det virkelig kan bære.

Collet (KF):

I første omgang sagde hr. Svend Auken, at indkomstfordelingen i denne regerings tid havde udviklet sig i en forkert og uheldig retning. Hvordan er tallene nu egentlig?

De tal, vi har, er beklageligvis kun fra 1982-1983. Her nævnedes hr. Svend Auken, at de selvstændige havde haft en lønstigning, der procentvis var dobbelt så stor som løn-